

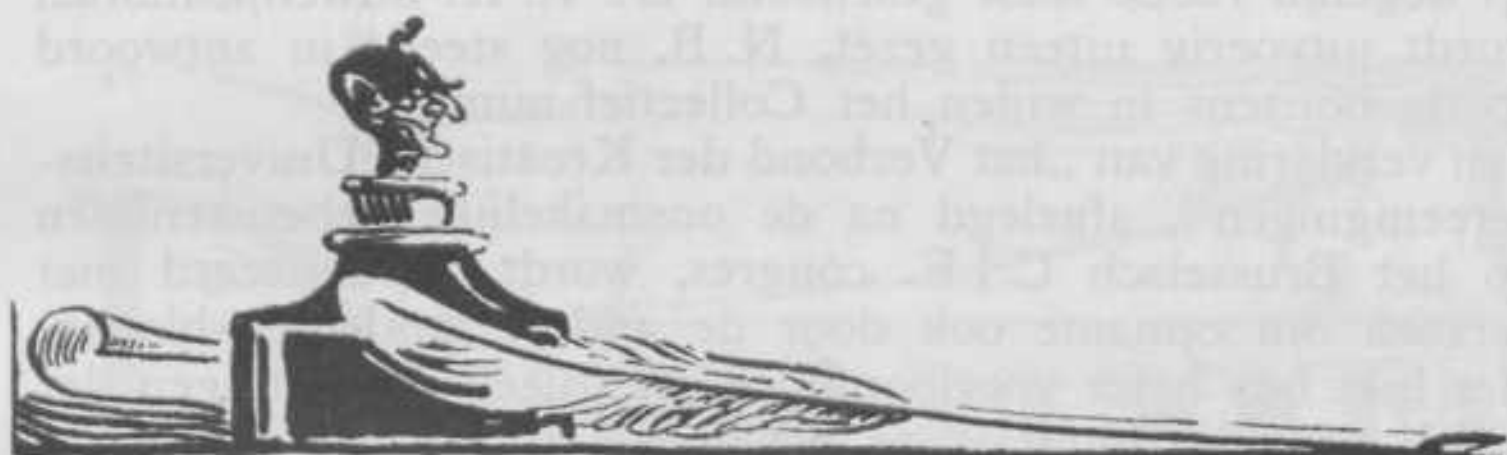
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: A. A. VAN AMMERS; THESAURIER: H. HISSINK; REDACTEUREN:
H. DE LUSSANET DE LA SABLONIERE, M. C. BRAAT, C. B. ROEST, F. J. HULSHOFF POL
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
7e JAARGANG VRIJDAG 13 FEBRUARI 1931 12 BLZ. No. 18

REDACTIONEEL

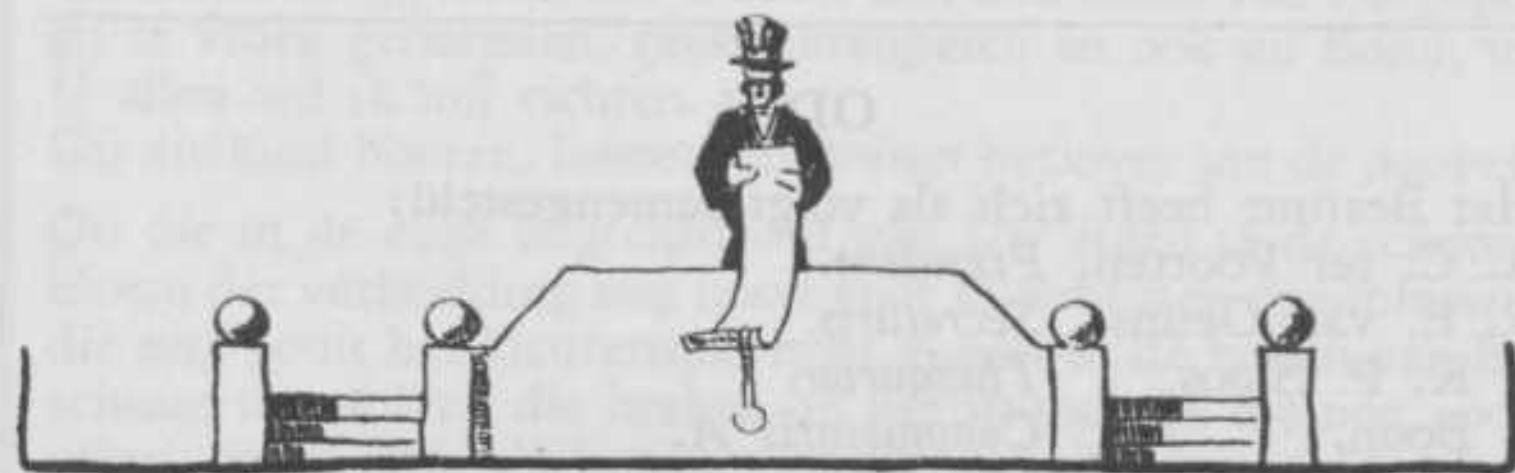
POLITIEK.

De vraag „Hoe staan wij tegenover de politiek” is niet nieuw in deze kolommen en luidde het antwoord 2 jaar geleden: „vrij onwetend en onverschillig”, het kan ook thans moeilijk anders gegeven worden. Nog steeds is dan ook dit gebrek aan belangstelling een der graag bestegen stokpaardjes van een ieder, die zijn bezwaren tegen het hedendaagsche studentenleven eens wil luchten, en het zou zinneloos zijn, hiertegen een verdediging op touw te willen zetten. Wij weten weinig of niets van de tegenwoordige politiek en wij willen er ook zoo min mogelijk van weten. Wanneer politiek ontaard is tot een onsmakelijke dwingelandij van godsdienstige bekrompenheid en burgerlijke bemoeizucht, waarbij bovendien nog door de verschillende partijen aan hun principes en doelstellingen gedraaid en gewrongen wordt, ten einde met hun stem de gunst van een tegenpartij te koopen voor een punt van het eigen programma, is het niet meer dan begrijpelijk, dat de student zich in zijn onafhankelijke positie, waar hij nog geen partij hoeft te kiezen, vol ergernis van dit gekonkel afwendt. Nu is en blijft politiek altijd een kwestie van geven en nemen, maar hoe dit ooit is te rijmen met godsdienstige beginselen, blijft ons een raadsel. Toch meent meer dan de helft van ons volk zijn politieke richtlijnen naar godsdienstige beginselen te moeten bepalen.

De Katholieken hebben van oudsher de godsdienst in de politiek willen betrekken, of laten we liever zeggen, deze twee begrippen zijn voor hen één, en dit is steeds een der grootste bezwaren der niet-Katholieken tegen hun „stelsel” geweest. Doch tegenwoordig worden zij door de Christelijken broederlijk gesteund en deze groep, eenmaal de bestrijder eener van bovenaf gedogmatiseerde leer, beijvert zich thans naarstig iedereen te wringen in het keurskorset, niet slechts van hun leer, doch vooral ook van enkele bekrompen uitingen daarvan (de Zondagsrust, drukpersensuur, de filmigakwestie enz.). Kortom, het is practisch onmogelijk voor den student mede te leven met de politiek bij ons te lande, aangezien deze steeds weer opnieuw door de rechterzijde wordt gesleept op een terrein, waar ze volgens onze opvattingen geheel buiten staat. Een andere kwestie is echter, dat, wanneer men om zich heen ziet, men zich verbaast, dat deze kerkelijke partijen met de linkerzijde zoo volkomen de overhand in onze politiek hebben, terwijl men toch in het grootste deel der milieu's, waar studenten uit komen, of die uit oud-studenten gevormd worden, weinig of niets voor deze richtingen voelt.

Met andere woorden, hoe wij zoo volkomen overheerscht

kunnen worden door, naast de arbeiders, den kleinen burgerman. Want aan diens overheersching hebben wij de gansche belachelijkheid van ons land voor de heele wereld te danken. Hier, gelooven wij, zitten we juist op een hellend vlak. De politiek is door de kerkelijken zoo bedorven, dat „de betere standen” er zich liever niet voor interesseeren, daardoor krijgt de burgerman weer meer overwicht en het eind van het liedje zal zijn, dat ons als studenten b.v. verboden zal worden des Vrijdags-avonds de bioscoop te bezoeken, omdat het werk dan weer op Zondag ingehaald moet worden. En we zullen allemaal der belachelijkheid en onsmakelijkheid prijs worden gegeven door baretten te moeten dragen, opdat we overal steeds gemakkelijk herkend kunnen worden. Daarom, het wordt tijd ons voor de politiek te interesseeren, op negatieve wijze, en kennis te nemen van al het onmogelijke, al het kleinzielige en al het bemoeizieke en belachelijke, dat de huidige politieke partijen uitbroeden om den mensch het leven vervelend en onaangenaam te maken naar Calvinistisch voorbeeld, en ons daarover terdege ergeren. Wij moeten tot het inzicht komen, dat we dit niet zullen dulden en ook niet behoeven te dulden, als we er later maar een eigen politiek tegenover zullen kunnen zetten. Al was het maar voorloopig een oppositiepartij, die zich alleen ten doel stelt al deze bekrompenheid tegen te gaan. Dan bestaat tenminste de kans, dat de politieke lauwheid, niet alleen onder de studenten, maar ook onder alle gestudeerden, zal verdwijnen, als we tenminste maar kunnen strijden voor onze momenteel belangrijkste wensch: niet door den bekrompen burgerman bedild te worden.

UIT 'T ROODE KAMERDE

Uitslag van de stemming ter verkiezing van een vice-president van de D.S.M. op Dinsdag 3 Februari 1931. Uitgebracht op den Heer A. van der Heyden 12 stemmen en op den Heer D. A. A. Koolen 4 stemmen, zoodat de Heer A. van der Heyden verkozen is.

Namens de Stem- en Schouwburg Commissie:

Ir. A. F. KREMER, *Commissaris.*

Candidaat gesteld door de Senaat voor de functie van Commissaris van de Stem- en Schouwburg-Commissie, de heer G. J. A. Galestin

en voor de functie van Redacteur van de Commissie tot Redactie van het Officieel Corpsorgaan „De Spiegel” de heeren G. J. A. Galestin, H. I. da Costa, J. H. van Holthe tot Echten.

Namens de Senaat van het D.S.C.

H. SIMON THOMAS, *Secretaris.*

STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX BIBLIOTHEEK.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCH.

E. du Perron — Nutteloos verzet.
Aart van der Leeuw — De Kleine Rudolf.
Nicolai Ognjow — Kostja Rjabtsew op de Universiteit.

II. FRANSCH.

Blaise Cendrars — Rhum (L'Aventure de Jean Galmot).
Jean Desbordes — J'Adore.
André Gide — Les Caves du Vatican.
André Gide — Le Prométhée mal enchainé.
André Malraux — La Voie Royale.
Franz Toussaint — Le Livre de l'éternité.
Franz Toussaint — Le Livre d'amour de la Perse.
Paul Valéry — Cahier B 1910.
Paul Valéry — Littérature.

III. ENGELSCH.

Richard Hughes — A High Wind in Jamaica.

IV. DUIITSCH.

Vicki Baum — Feme.
Walter Hasenclever — Mord. (Ein Stück in Zwei Teilen).
Kurt Heynicke — Das Namenlose Angesicht. (Rhythmen aus Zeit und Ewigkeit).
Conrad Ferdinand Meyer — Der Heilige.
Conrad Ferdinand Meyer — Die Versuchung des Pescara.

V. LETTERKUNDE.

Anton van Duinkerken — Achter de Vuurlijn.

VI GESCHIEDENIS EN LEVENSBSCHRIJVINGEN.

Magnus Hirschfeld — Sittengeschichte des Weltkrieges,
Zweiter Band.
René Fülöp-Miller — Der Heilige Teufel. (Rasputin und die Frauen).
Paul Poiret — En habillant l'époque.

XII. WIJSBEGEERTE.

Martin Buber — Ich und Du.

ODIN.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:
A. C. ter Poorten, *President*.
R. E. van Geuns, *Secretaris*.
J. K. P. Sloos, *Thesaurier*.
J. Boon, *Commissaris A*.
M. Reuchlin, *Commissaris B*.

DEBATING.

Eerste huishoudelijke vergadering op Woensdag 18 Februari 1931 op de bibliotheek van de Societeit Phoenix, te acht uur. Stellingen te verdedigen door Mr. A. C. Josephus Jitta, Hoofd-Redacteur van „de Groene Amsterdammer” en secretaris van den Hoogen Raad van Arbeid.

I. De politieke strijd maakt dikwijls van de onder de burgerij bestaande verschillen in staatkundige en economische beginselen een caricatuur. Ons publieke leven zou er mee gebaat zijn, wanneer minder de politieke geschillen en meer hetgeen de burgerij vereenigt, op den voorgrond werd gesteld.

II. De moderne tijd stelt onze staatkundige, economische en sociale organisatie voor nieuwe problemen, waarvoor oplossingen moeten worden gezocht door het naast elkander toepassen van de beginselen van vrijheid, staatsbemoeiing en solidariteit, die de idealen der voornaamste politieke richtingen in ons land zijn.

Vox, 6 Februari.

Onder „Januari Ethiek” betoogt K. F. C., dat het voor ons, als studenten, onze plicht is ons in de huidige overgangstijd (op sociaal gebied) te oriënteren en te kijken in welke richtingen de toestanden op zedelijk gebied zich bewegen. Gelukkig blijkt hij echter, althans voorloopig, wars van een P.C.-achtig vroeg-wijzen getheoretiseer. De grondgedachte van het a.s. Lustrumspel wordt kort aangegeven. Er wordt iets verhaald over het Noorsche studentenleven, waarbij de traditioneele gebruiken gedurende het eindexamen Gymnasium de moeite waard zijn. Men valt over één niet zóó geslaagd regeltje van het Aero-lied.

Virtus, 6 Februari.

Het is droevig, dat menschen als D. J. K. die de smakeloosheid hebben Kolléwijnshch te schrijven, student kunnen zijn. ¹⁾ Weer drie gedichten, waarvan de eerste twee beter gemist konden worden.

P. C., 7 Februari.

Onder „De zaken gaan goed” wordt in allermiserabelst Nederlandsch aan Casimir-achtig-vaag idealisme gedaan, echter op degelijk roode leest geschoeid. De R. K.-huwelijksmoraal wordt uitvoerig uiteen gezet, N. B. nog steeds in antwoord op de nonsens in wijlen het Collectief-nummer.

Een verklaring van „het Verbond der Kroatische Universiteits-vereeningen”, afgelegd na de onsmakelijke gebeurtenissen op het Brusselsch C.I.E. congres, wordt gepubliceerd met verzoek om opname ook door de andere studenten-bladen. Het lijkt ons beter voorloopig de eventueele handelingen der A.S.V. op dit punt af te wachten, alvorens deze kwestie voorbarig te vertroebelen door een mogelijk eenzijdige voorstelling der feiten.

De opmerkingen over „de artistieke daad” zijnde „Kinderen van dezen tijd” zijn wellicht wat lichtzinnig neergeschreven. Als experiment te waardeeren, zijn de tekst-dreunende koren inmiddels zeker geen succes, dat eenige belofte inhoudt.

Der Clercke Cronike, 7 Februari.

„De Vlaamsche Muziek” zou op een scheurkalender voor Toonkunst misschien wel aardig zijn, hetgeen niet beteekent dat het in „de Clercke” niet thuis hoort.

¹⁾ Hetgeen niet alleen voor de Virtus geldt.

III. Ten aanzien van onze handelspolitiek moet het vrijheidsbeginsel richtsnoer blijven; voor de juiste methode tot exploitatie van overheidsdiensten (*niet* den omvang der socialisatie) behoort het Socialisatierapport der S.D.A.P. als gids te worden aanvaard; het leidend beginsel bij de sociale wetgeving dient het solidarisme te zijn.

N. B. Alle eerstejaars hebben vrije toegang!

M. C. BRAAT, *Secretaris*.

ELECTROTECHNIEK bij Ir. Ch. L. van Weynsbergen ass. T.H., van Leeuwenhoeksingel 15

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mandersloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen, Telefoon 555892.

ENGLISH CONVERSATIONAL LESSONS f 1.— per hour by Mr. William W. Davidson, 27 van Leeuwenhoeksingel — Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag (te bereiken met buslijn R van Station H.S.M.)

WISKUNDE, BESCHR. MEETKUNDE, NATUURKUNDE, bij Donker, Nieuwe Laan 28, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 18393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL.VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Mej. P. Blok, Leerares M. O. Voorstraat 63, Delft. Tel. 195.

'T STOEPJE

HOE WORDT MEN TEGENWOORDIG ALS STUDENT LID VAN EEN GODSDIENSTRICHTING?

Vroeger sloot men zich aan bij een godsdienstrichting of omdat er drang van huis uit bestond, of omdat men zelf er veel voor voelde. Maar nu is er een derde factor bijgekomen. Nu wordt men lid omdat men in die richting is georganiseerd. Eerst ongemerkt, dan schijnbaar bewust, denkt men met groote zekerheid in een bepaalde richting te gevoelen.

Op de H.B.S.en begint het reeds. Ge krijgt een briefje, waarop ge wordt uitgenoodigd aan een V.C.J.B. of ander kamp deel te nemen. Ge komt in een of andere universiteitsstad en dadelijk staan de richtingen daar klaar, U tot lid te slaan. Zoo gaat het voort. Laat U organiseeren, en tegen wie? Of is het noodzaak, dat men georganiseerd wordt? Noodzaak misschien, om zich als richting in stand te moeten houden? Of, om te voorkomen dat een andere zich ook sterk organiserende partij niet de macht in handen te geven en er zelf onder te komen.

Is het dan niet hoog tijd, dat de godsdienstrichtingen het idee „macht” laten varen, en alleen hen tot leden toelaten, die er op natuurlijke wijze voor voelen. Begrijpen die richtingen dan niet, dat dit georganiseer veel meer kwaad bloed zet dan wel wenschelijk is voor het doel, dat zij moeten nastreven.

G.

Nu ben ik er gauw. Putzow voorbij, dan Schültz.

De trein breekt door een bosch van groote en zware beuken, en prettig doet het aan, na al het getuor op die graanvelden, dat schemergroen. Maar lang duurt dit niet, het bosch wijkt uiteen. Nu de zware ochtendwolken allang zijn weggetrokken, ligt het land daar ver en warm onder de brandende zon. De trein houdt in, steeds langzamer hobbelen de wielen, sjokke . . . sjokke . . .

Het portier klakt achter mij dicht.

Ik kijk rond, maar niemand, die mij begroet, en wat verdwaasd sta ik daar met een tennisracket in de eene, een zware koffer in de andere hand.

De trein trekt weg — sjokke . . . sjokke . . . Ik hoor nog wat geratel en gepuf, dan is het stil.

Het is heel stil nu op dit kleine, roodbaksteen stationnetje, slechts eentonig klikt een metselaar met zijn truffel tegen een muurtje en van ver, over het bestofte land, poft dof een motor van een dorschmaschine.

„Hoe ver is het naar Waderow?”

„25 Kilometer; Sie werden abgeholt?”

„Ja”.

„Dass kann noch lange dauern, sie machen 's dort nicht eilig.”

Met een manke kaartjescontroleur spreek ik over den keizer.

„De keizer is een ploert — 't volk verrekt hier — en zelf er tusschen uitknijpen. En dan nog te laf aan zich zelf een eind te maken!” Hij spuugt op den grond. Ik tuur naar die witte blubber met belletjes, aftreksel van slechte margarine. In een politiek debat heb ik allermint zin, en eigenlijk moet ik de man gelijk geven. Hij staat daar armelijk voor me, de eene broekspijp van zijn oude vervaalde broek spant rond zijn gezond been, het andere slobbert te wijd, te groot over zijn houten. Een opgeknoopt groen jasje verbergt wat er aan hemd en overhemd tekort is. Enfin, 't is zomer en zijn pet is doorzweet.

Ik vraag hem naar den oorlog. „Dit is er van overgebleven” en hij wijst schamperlachend op z'n houten poot. Maar hij vertelt er overigens weinig van, alleen dat ie bij de Hollandsche grens lag — 't ging daar nogal, de Hollanders brachten veel worst over de grens. „Jullie hebben het daar toch goed gehad, nietwaar?”

Ik tuur op den neus van mijn schoen, dan draai ik mij om en kijk naar de metselaar, die nog steeds met het muurtje bezig is, langzaam, omslachtig en pietepouterig.

Kom, dat duurt een tijd. Kan ik hier niet telefoneeren? Eigenlijk gaat het niet. Geen publiek telefoonstation, maar ik kan hier toch niet eeuwig blijven.

„Wat?” Ik versta niet goed . . . „Hallo!” Met wie spreek ik in Godsnaam? 't Is noch de grootmoeder, noch een tante

van mijn vrind, ah! de huishoudster. Waarom is ze zoo verbaasd? „Ach! der Herr aus Holland!”

Zou ik morgen pas komen? Ik begrijp er niets van . . . maar mooi, het rijtuig wordt gestuurd.

Peinzend leg ik de telefoonhoorn weer op zijn plaats. Zouden ze mijn brief niet gekregen hebben? Ik heb toch precies geschreven wanneer en hoe laat ik kwam?

Het rijtuig komt, dat duurt nog wel 'n uur of twee. H'm half vier. Dan slenter ik het perron af, de zwarte stationslaan over en sla een voetpad in, dat dwars door het koren naar een vergeten dorpje voert.

De rijpe aren striemen me, mijn handen, mijn gezicht, ik voel ze stekelig in mijn huid prikken, en al het goud, dat danst voor mijn oogen, overweldigend, benauwend in die warmte. Ginds is alles gemaaid en loop ik ruim en bevrijd. In de verte staat daar die dorschmaschine, die reeds de heele tijd de stilte verbrak, nu komen zijn dompe ploffen mij sterker en drukender in die zwoele middag tegen. Maar de menschen werken zwijgend.

Zwijgend is ook het dorpje. Slechts enkele kippen en varkens wroeten in de mest, op straat en langs de kleine poel voor een oude, maar leelijk bijgewerkte kerk. En tusschen al die boerderijen en schuren valt zwaar het wijkend middaglicht.

Moe en loom ben ik dezelfde weg weer terug gegaan en bleef lang in de koele wachtkamer, turend op aankondigingen en dienstregelingen. Enkele menschen brachten afleiding, zij spraken luid en luidruchtig en hadden mooie petten op. Maar een trein kwam en nam ze mee. En weer keek ik verveeld naar de muur, liep dan weer uit, te zien of het rijtuig in zicht was, dan weer terug. Totdat, God zij dank, ik een klerrend wielgeratel over de keien voor het station hoorde.

Gegroet manke controleur en chef!

Moe en verreisde leun ik in de landauer achterover. Ik staar op den breeden rug van de koetsier. Statig zit hij daar op de bok in zijn bruine jas en zwarte hoed met cocarde, dan dwaalt mijn blik over het landschap. Wij rijden een steile heuvel op en onder mij zie ik over het landschap een nevelwolk trekken, langzaam en onstuitbaar, en ver tegen de horizon blauwt het en mengt zich aarde met hemel.

Maar hier, boven op de heuvel, is het nog vol licht en zon.

(Wordt vervolgd).

TOONEEL, 6 EN 7 MAART.

Gij!

Gij lezers en gij allen, die U ooit met den naam van Corpsslid; gij te vroeg geboren, geesteskreupelen en ook gij Botol, tot U allen wil ik mij richten.

Gij die kunt hooren, luistert en brengt het over aan de dooven.

Gij die in de enge begrensdheid van Uw eigen ik de schoone bloem der verbeelding nog nooit voor U hebt zien openbloeien, die nog nooit het kleurenspeel hebt gezien in de bellen van het schuim der golven die breken op het strand; gij die nog nooit gekust werd door Aphrodites lippen en voor wie de maskers der dansende tragoiden en choregen nooit inhoud hadden, gij hebt ons medelijden opgewekt.

Als gij met een loom gebaar uw leipe leden vanuit uw lauwe lappen heft, komen wij bij U leuren om te gaan luisteren en U in te leven in ons tiende Lustrum.

Wij zullen voor U zorgen en zullen zeven zalen voor U openzetten.

Gij zult een meisje vragen en als wij U dan den avond vermaakt hebben met ons spel, zullen wij U spijzigen op den Phoenix. Daar zult ge U wiegen op de maat der muziek welke wij de meest volmaakte bands voor U laten spelen.

Maar niet alleen wij zijn met U begaan: ook zij die ons voor gingen en het D.S.T.G. opbouwden hebben deernis met U. In ongekende zelfverloochening hebben zij aangeboden den volgenden dag tijdens de officieele kroegjool U op Uw eigen Societeit te vermaken door het houden van een Honorairencabaret.

Op dezen dag dus, waar gij anders weer teruggezonden waart in uw lethargie zult ge wederom genieten van wat het D.S.T.G. op haar 50sten verjaardag U bieden zal.

En op dien dag vergroeien wij met haar die voor ons moeder was.

Onderget. wil met deze aan zijn geachte Cliënte melden, dat vanaf 1 Dec. 1.1. zijn Meubelmakerij, Stoffeerdery en woonhuis verplaatst zijn naar:

van Bossestraat 45

Telef.: 1061
Giro: 148427

Beleefd aanbevelend,
F. M. D. v. d. Gaag,
Meubelmaker
D.S.S. Phoenix

WITTE

COENDERSTRAAT 49

6 PASFOTO'S
f 0.75

Direct mee te nemen.

Specialiteit in Kunstlichtopnamen. Tel. 240

Sigaren- en
Sigarettenmagazijn
H. Hekman
Oude Delft 97 -
Naast het Hoofdgebouw

Grootste keuze
ROOKARTIKELEN.

Import - Sigaretten
Turksche-Egyptische- Amerikaansche,
Algiersche - Indische enz.

Diverse soorten Pijpen
en Sigarettentabak

Sigaren van de beste fabrieken

Pijpen . . . . . Pijpen
Concurrerende prijzen.

DELFTSCHE GLAZENWASSCHERIJ EN PUIBEWASSCHING
J. G. DE JONG, Koornmarkt 30, DELFT
TELEFOON 1091.

Speciaal adres voor het dagelijks schoonmaken van Kerken,
Gestichten en Particuliere Gebouwen, binnen en buiten.

Prijzen zeer billijk - Werkvrouwen steeds voorhanden.

Stalhouderij Firma Wed. J. TH. MATER
HOUTTUINEN 20-23
TELEFOON No. 464

1e klasse Rijtuigen en Paarden

M. HOGERVORST
DELFGAUWSCHEWEG 165-167 - DELFT

RIJWIELEN GRUNO . . . . . vanaf f 78.—
" BURGERS E.N.R. " f 63.—
" M.H. . . . . " f 50.—

EERSTE KLAS REPARATIE INRICHTING

Chemicalien. Verpakte geneesmiddelen.
Verbandstoffen. Ziekenverplegings- en
Toiletartikelen. Eau de Cologne.

Drogisterij „DE VIJZEL”

Markt 10

B. F. VAN MIERLO

WHISKY
KING WILLIAM IV PRIJS f 5.50 p. flesch
Prima Schotsch Product van het
huis John Gillon & Co., Ltd. te Leith.
Munt uit door volkomen rijp-
heid en bijzonder zachte flavour.
N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's
Wijnhandel Den Haag - ROTTERDAM - Arnhem

ALPINA HORLOGES

UITSLUITEND BETERE
UURWERKEN

BIJ

Fa. van der SCHOOT

HIPPOLYTUSBUURT 13 - TELEFOON No. 599
EERSTE KLAS REPARATIE INRICHTING

Conservatorium voor Muziek.
OUDE DELFT 171 TELEFOON No. 11

Directeur: N. J. ZU WIELING.

Onderricht in alle vakken der toonkunst
vanaf f 5.— per maand.

Speciale guitar cursus omvattend:

Guitar, Hawaiian guttar, Ukulele en aanverwante instrumenten.
Het instituut voor het betere Muziek Onderwijs.

**JU JITSU?
TOEPOEL.**

DEN HAAG.

TEL. 72252.

Wij leveren U een
Colb. Costuum
naar maat
reeds van af Fl. 65.—

J. J. G. CNOOPS
OUDE DELFT 218

HEEREN-MODE
ARTIKELEN

LAAT UW
VEREENIGINGSDRUKWERK
STEEDS VERVAARDIGEN BIJ
de drukkerij van:

De Spiegel

Elke order wordt direct gereed gemaakt.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

INLEIDEND WOORD TOT DE SPROOKJES VOOR KINDEREN VAN ONZEN TIJD.

De jarenlange opeenvolging van onlusten, die de zwartste bladzijde in de geschiedenis van onze geciviliseerde wereld beslaat (staan er ons nog zwartere te wachten? moeten wij ons afvragen, indien wij ons sociaal geweten niet in een medeplichtigen slaap sussen) en die men wereldoorlog noemt, heeft zijn ontwrichtende invloed op alle gebieden, materiele en morele, laten voortwoekeren tot in onzen tijd *). Na een tijd van inflatie op finantieel gebied ternaauwernood te boven gekomen te zijn, staan wij nu onverhoopt **) tot onze enkels in een blubberend moeras, een catastrophale valutadaling van alle hoogste morele en zedelijke waarden, zonder welke ons opkomende geslacht dreigt ontworteld te worden uit den hechten bodem, waaruit ook een godlasteraar als Voltaire, of een infernaal hellemonster als de Sade zich losrukten.

Hoe onheilspellend duidelijk treft ons dit verschijnsel niet bij de tooneelen, stuitend voor onze diepst-menschelijke gevoelens en overtuigingen, die de kinderen van onzen tijd ons als het ware opdringen. Welk een hopeloos verward labyrint van slecht verheelde en minderwaardige hypocrisie spreiden zij ten toon! Maar wij hebben hunne vooze momaangezichten doorschouwd. Wij durven onzen vinger op de stinkende wonde leggen, wij zullen er met de hoedenspelden van onze grootmoeders in woelen en er de verrottenis uitkotten met gloeiende scharen, wij zullen van dit overvolle vat met ademverpestende miezerige, geelgroenbruine kinderdrek van dezen tijd, het slecht sluitende deksel voor altijd hermetisch dichtschroeven!

Toen mijn vriend M. mij vereerde met de opdracht bij zijn „Sprookjes voor kinderen van dezen tijd” een korte inleiding te schrijven, verweet ik hem, dat hij in deze crisistijd niets beters en nuttigers te doen had, dan een gros onnoozele kindersprookjes te verzinnen, temeer waar Andersen, Grimm en anderen reeds op schier onovertreffbare wijze deze kinderlandliteratuur verzorgd hadden.

Hierop antwoordde M. mij het volgende, wat volgens mij de beste inleiding tot zijn paedagogisch werk is, en weshalve ik het hier neerschrijf: „Het bestudeeren van deze stumperies (hij bedoelde de k. v. o. t.) die met hunne vroegrijpe hersentjes en door de malaise verzwakte lichaampjes, *toch* de kinderen, zooals wij die uit vorige generaties kennen, met de voeten treden, deed bij mij de gedachte rijpen, de oude sprookjes, die volkomen te kort schieten, waar het aankomt op het saneeren van een zoozeer vervuilde moraal, als onder de kinderen van dezen tijd heerscht, te vervangen door geheel andere, veel fellere reagentia op het zedelijk en sociaal bewustzijn. Dit bereikte ik door het . . .”

Meer wil ik hier niet onthullen, maar ik zal U den weg wijzen aan de hand van eene fabel.

Leest en oordeelt zelf. Uw oordeel over deze fabel zal mijn oordeel over U zijn.

De Bus, het Paard en de Leeuw.

Er was eens een bus, die voor 't eerst langs het Oude Delft reed. Bij de Dirklangestraat ontmoette zij een groote leeuw. Daar de bus nog niet had leeren uitwijken, overreed zij het dier zonder verder van iets last te hebben. Bij 't Prinsenhof kwam haar een paard tegemoet. De bus reed door, vertrouwend op haar vorige ervaring, doch het paard steigerde en vernielde met zijn hoeven alle ruiten en een stuk van den motor. Nu moest de bus naar de remise gesleept worden om de geleden schade te boven te komen en om de regels van het groote verkeer te leeren. Een maand later reed de bus weer, geheel opgeknapt, langs het Oude Delft en ontmoette bij de Dirklangestraat een vreeselijke leeuw. De bus week naar rechts uit, zooals dit haar geleerd was, doch de leeuw, die ze zoodoende gespaard had, rook menschenvleesch en verslond den chauffeur. De bus, thans geheel stuurloos, reed net tusschen twee boomen door in het Oude Delft, verdrong smadelijk en verdween in de diepte.

F. I. L. S.

*) Noot voor †: Dat dit zoo is, beseft men maar al te zeer.

**) Sic! (noot van den schrijver.)

DE ZEVEN KINDEREN VAN HUN TIJD.

Er was eens, heel lang geleden, in Damascus een kind van zijn tijd. Het was de jongste zoon van een machtig kalief, Ab-el-hazar, die gansch zijn rijk wist, waar de zon schijnt. En de dag kwam, dat de kalief stierf. Hij riep zijn zeven zonen rondom zijn met brocaat en goud omlijste legerstede en zeide: „zonen, vandaag is het de dag, waarop de kalief ten aanschouwe van een iegelijk den geest zal geven aan hem, die machtiger is dan de machtigste kalief in het Persenland, aan hem, wien wij ons leven verschuldigd zijn. En zoo ik aan Hem mijn geest zal geven, zoo geef ik U, zonen, mijn machtig rijk, dat jong is als teere bloesem van olijven, maar krachtig als het slanke lichaam van den opperslaaf Ash-rah-ib.”

Te beginnen bij den oudsten zoon, verdeelde de stervende kalief zijn oneindig rijk. Het land der Lappen werd den oudsten. De tweede ontving de Kirgiezensteppen. Zoo verdeelde de kalief zijn rijk tot en met den zesden zoon, en gekomen bij den zevenden, het kind van zijn tijd, waren de handen van den kalief leeg. De kalief ontbood daarop zijn wijze raadsheeren Shiraz, Yuruk en Habab, die hem antwoorden moesten op de vraag: Hoe kan de kalief met leegte handen den zevenden zoon, Sab-el-nachon, geven hetgeen hem toekomt als kind van zijn tijd.

„Gij Shiraz, als wijste der raadsheeren, spreekt!”

Shiraz antwoordde: „Oh, almachtige kalief, Uw woorden waren schoon en klonken als klare wijn in bocalen, zoo zoet. Wanneer gij den wijn verdeeld hebt, onder Uwe zonen, elk een teug hun deel werd, zoo rest Uw zevenden zoon, Sab-el-nachon, de beker, die eens den wijn bevatte. Zoo zal de almachtige kalief nu het land verdeeld is, den zevenden zoon alle de zeeën en rivieren schenken, die de landen nauw omsluiten.”

Hierop ontstak de stervende kalief in opperste toorn, zeggende tot den opperslaaf Ash-rah-ib: „verdrink de wijste der raadsheeren Shiraz in alle de zeeën en rivieren van mijn machtig rijk.”

„Gij, Yuruk, spreekt thans.”

En Yuruk sprak: „Gij diepzinnige kalief, wat is een lichaam zonder bloed, een leproze zonder kanker en een mensch zonder God? Dan draagt aan den zevende van Uwe zonen op de macht over alle moskeezën, tempels en kruizen, bidstoelen en heilige oliesels. Zoo zal Uw zevende zoon de zes andere verbinden met een heilige band door gansch Uw groot en machtig rijk.”

Hierop ontstak de stervende kalief ten tweeden male in oppersten toorn, zeggende tot den opperslaaf Ash-rah-ib: „Snij door alle banden van den sluwen tong van mijn raadsheer Yuruk en bind hem aan alle minaretten in mijn machtig rijk.”

„Gij Habab, jongste mijner wijze raadsheeren, spreekt.”

En aarzelend greep Habab het woord: „Heer, hetgeen ik spreken zal, is zoo schoon niet als de woorden van Shiraz, die misleidend waren, noch zoo hooghartig als de woorden van Yuruk, die goddeloos waren, maar mijn gedachten kleeden zich in het naakte kleed van den armste Uwer slaven. Uw jongste zoon Sab-el-nachon zal loopen van zonsopgang totdat de zon hoog staat, den eersten dag in het land van Uwen oudsten zoon en dien dag zal hem een morgen land deelachtig worden. Zoo zal hij zes dagen achtereenvolgens loopen in de landen Uwer zes zonen en hij zal zoo vergaren zes morgen lands. En den zevenden dag zal Sab-el-nachon bezit nemen van zijn land en zeggen, ziet, dit land is van mij, de zevende zoon van den machtigsten kalief, geheeten Ab-el-hazar. Zoo raadt U de derde raadsheer Habab, dienaar van den grooten kalief Ab-el-hazar.”

Hierop geraakte de stervende kalief in opperste vervoering, beval zijn zonen zulks te doen, gaf hen den zegen en stierf.

Den eersten dag liep Sab-el-nachon in het land der Lappen, het land van den oudsten broeder. De zon ging op, waarna Sab-el-nachon zijn schreden naar het Noorden richtte. Hij liep door sneeuwvelden, vergezeld door een pinguïn, die hem den weg wees en hem vertelde van de nooden van het Lappen-volk. Met een nazale klank vertelde de pinguïn Sab-el-nachon, dat de lappen leven in ijsholen, dat zij rauw vleesch eten en niet gelijkgerechtigd zijn. En de ziel van Sab-el-nachon werd koud bij het hooren van deze aanklacht, koud als zijn voeten, die gedragen door Oostersche sandalen, voortschreden door de sneeuw, snel, om zijn morgen land zoo groot mogelijk te maken. En Sab-el-nachon gebood den pinguïn te zwijgen, want hij wilde genieten van de zon, die schitterde in de sneeuw. Maar de pinguïn zeide, dat hij de tolk was van de ijsberen, de zeehonden, de eskimo's en de Lappen, dat eenmaal niet alleen hij, maar allen te samen, zouden schreeuwen om erkenning. Sab-el-nachon zag de zon wel, dacht wel, dat hij schoon

was, maar was niet langer tevreden. Toen stond de zon op het hoogste punt van zijn baan: Sab-el-nachon had een morgen land.

Dan liep Sab-el-nachon in het schroeiend maaszand der Kirgiezensteppe, eenzaam doch machtig. Hij zag het land, dat weldra hem zou toebehooren tot aan den einder. Hij dacht, nu hij steunend en zwoegend zich opmaakte in de steppe om land te veroveren, aan de arme koude eskimo's en hun lamenterende pinguïns, die nimmer de hitte van de steppe zouden ervaren en een machteloze woede maakte zich van Sab-el-nachon meester. Meer land! Hij onderdrukte iedere gedachte, die hem kwelde, door meer land te veroveren. Hij nam een paard, dat hem in de eenzame zandwoestijn tegenkwam en ging erop zitten en draafde met het beest voort onder de schrijnende zon. Zijn voeten kwamen op den grond en dus voldeed hij aan den eisch eens door den kalief Ab-el-hazar gesteld: te loopen een morgen lang. Het kirgiezenpaard bracht Sab-el-nachon naar een kamp, de hetman ontving hem. Sab-el-nachon laafde zich en vrouwen wuschen zijn voeten en kamden zijn goudblonde haren. Dan ging Sab-el-nachon één van de vele tenten binnen en walgde. Op den grond lag een lijk, Kirgiezen rondom, één ervan sneed het hart open, de hetman nam het woord: „Oh, wijze Sab-el-nachon, wel weten wij, dat gij hierheen zijt gekomen om het Kirgiezenvolk te steunen en te helpen. Maar weet, dat wij Kirgiezen niet van Uwe Perzische naastenliefde gediend zijn. Wij willen niet geholpen worden door een barmhartige Samaritaan. Wij eischen gelijke rechten als den Samaritaan.” Deze woorden ontketenden een opwinding in het Kirgiezenkamp en Sab-el-nachon spoedde zich heen.

De 3de dag bezocht Sab-el-Nachon het land der roodhuiden,

in het verre Westen, waar de zon ondergaat. Lang liep hij onder het wuivende torenhooge prairiegras, dat hem beschutte tegen de verzengende stralen der vuurroode zon, vóór hij de eerste roodhuid ontmoette. Toen deze Sab-el-nachon herkende, bedekte hij de roode naaktheid van zijn lichaam met de enkele schrale adelaarsveeren van zijn hoofdtooi, wierp zich languit in het roode zand en sprak met rauwe stem: „O, goede en wijze heer Sab-el-nachon! Hebt medelijden met ons miskende roode ras, lenigt onze nooden met Uwe roode goedertierenheid. Wij zijn het meest misdeelde volk van Uw veelomvattende rijk. Ons is ontnomen het oeroude recht op de scalpen onzer vijanden, wij mogen ons niet vermengen met andere rassen, en onze vrouwen zijn als het roode zand aan Uwe voeten, heet en onvruchtbaar!”

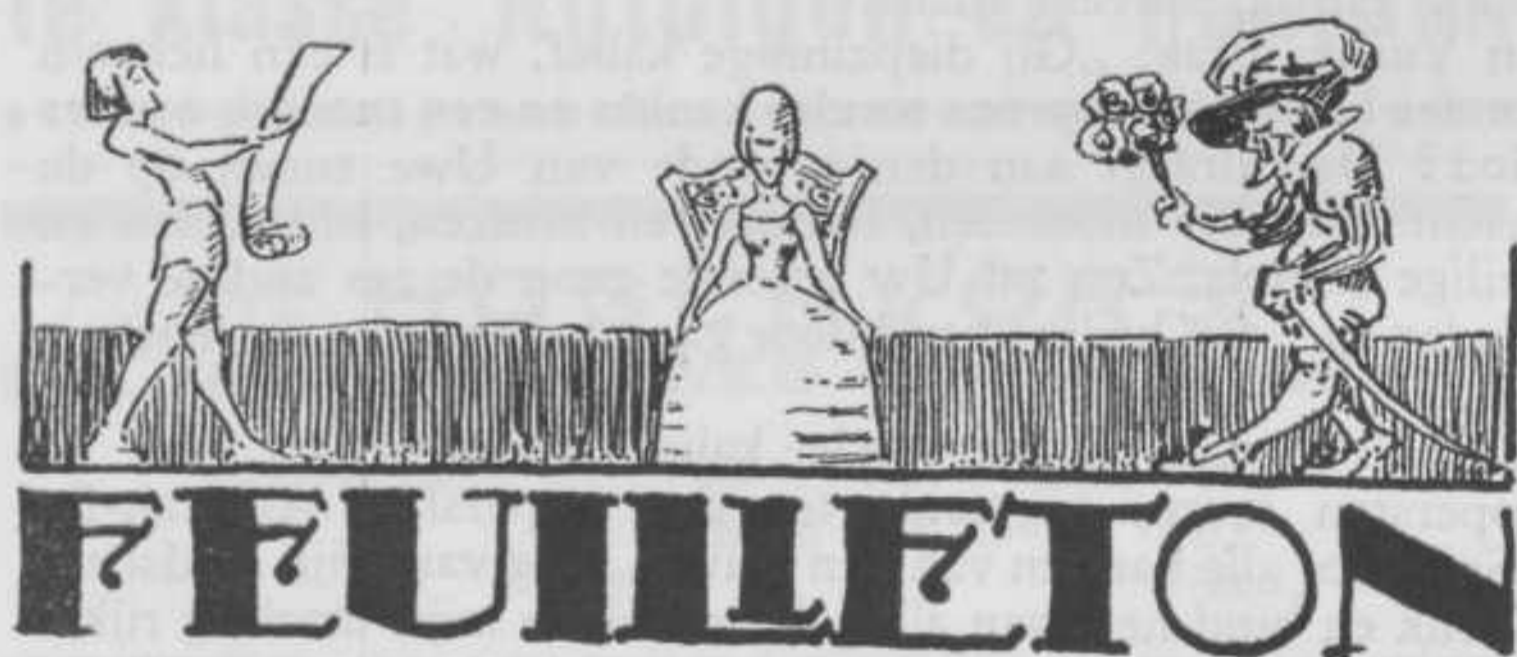
Toen sprak Sab-el-nachon, getroffen in zijn menschontziende gemoed, met luide stem: „Verhef U uit het stof, o roodhuid, ook voor U is een menschwaardig lot naderende werkelijkheid. In mijn rijk is zelfs voor U een plaats!” Bij deze woorden had de zon voor de derde keer haar hoogtepunt bereikt en Sab-el-nachon begaf zich naar het land waar de dagen even lang zijn als de nachten en waar gele volkeren sinds eeuwen onderdrukt worden.

En Sab-el-nachon bewandelde nog de landen der vuurlanders en der avondlanders.

De zevende dag zag Sab-el-nachon te Damascus, zittend onder een dadel. Hij had veel land vergaard, dat hem toebehoorde, veel menschen met hun leed, honger en strijd voor rechten, Sab-el-nachon wist nu, dat hij met zijn rijk een taak verkregen had. Met zijn vlijmscherpe pen zou hij te velde trekken tegen alles wat menschonteerd was. Den zevenden dag schreef hij zijn „Kinderen van mijn tijd”.

Wist Gij dat Monsieur le Professeur Dr. Ir. Ing. Du Plessis de Tautot de Montblanc C.I.E, A.S.V, membre honoraire de l'academie de sciences de Paris ONSCHULDIG WAS?

D.S.T.G.

JOHN GALLYMORE'S AVONTUREN

Soms bleef hij seconden lang kijken naar een struikje dat zich bewoog en alleen dan, als hij met zekerheid had vastgesteld, dat de wind de oorzaak van de beweging was, richtte hij zijn kijker elders.

Het werk was om 2 uur 10 in de vroege ochtend gereed. Zonder dat men het kon zien waren door de heele tuin draden aangelegd naar alle punten. Zij begonnen in de kamer van Spat en gingen, telkens met 5 graden van elkaar afwijkend, als slierten den tuin in en eindigden in zeer kleine maar zeer gevoelige microfoontjes. Het was zijn geheim systeem. Wanneer zijn huis benaderd werd door een troep schooiers, dan liepen ze allicht langs zoo'n microfoon en hoorde hij het dadelijk.

Dien nacht gebeurde er niets, maar om 1 uur 35 den volgenden nacht ging een groen lichtje bij zijn bed aan. Een druk op een zeer klein knopje van een schakelbordje dat aan de onderkant van zijn nachtkastje was aangebracht, en zijn beide helpers stonden naast hem. Grimmig keken zijn vrienden, beiden tot aan de tanden gewapend, met messen, die met een dofachtige verfstof bestreken waren om het licht niet te weerkaatsen, in hun mond, gereed om de strijd tegen misdaad en verderf op te nemen.

Ze begaven zich naar een der microfoons in de kamer waar ze plotseling, gedempt, een vrouwenlach in hoorden weerschallen. Verschrikt keken ze elkaar aan en zeiden tegelijk: „Irma”. Toen begonnen ze te lachen en zeiden, mekaar's pinken grijpend: „Een, twee, drie, rood, wit, blauw, Rood. De trekken van Spat werden plotseling ernstiger. Een waarzegster had hem eens voorspeld dat als hij met zijn twee beste vrienden eenzelfde kleur op deze wijze zou noemen, zijn einde niet ver meer zou zijn.

Zijn vrienden begrepen waarom hij ernstiger werd, gevoelden het noodlot, waar men niet zeker van was, doch hielden zich goed.

Gallymore en trawanten sloopen het huis uit en begaven zich in de richting van de microfoon die de lach had overgebracht. Spat sloop voorop op 20 meters afstand gevolgd door Thor, terwijl Jason de rij sloot. Ze waren onderling verbonden door een zilveren ketting en Spat seinde daarlangs, door speciale rukjes er aan te geven, zijn bevindingen.

Hij had de microfoon bereikt, maar had niemand gezien. Dit leek hem uitermate vreemd, maar hij wist dat hij met kundige tegenstanders te doen had. Zoo seinde hij naar Thor, de microfoon van de andere kant te benaderen. Een minuut daarna seinde Thor terug iets te hebben gevonden en Spat en Jason begaven zich in zijn richting. Daar lagen de drie speurders op het open terrein naast elkaar. Op een meter afstand van de microfoon bevond zich een zwart voorwerp.

„Het lijkt me toe” zei Gallymore, „dat het op een luidspreker lijkt, maar dan doen zich allerlei andere vragen voor. Waarom is die daar geplaatst bijvoorbeeld, en waar komt de leiding vandaan en worden we op dit oogenblik bespied door vijandige blikken of niet?”

Jason liet zijn Japansche hersenen werken en kwam tot de conclusie dat Miss Irma dit wel eens als een uitdaging had kunnen bedoelen. Misschien wilde ze zien, hoe Gallymore, de onverschrokken, hierop wel zou reageeren en alsof ze dit nog wilde bevestigen klonk plotseling uit de luidspreker een zachte vrouwenstem: „Heb je lef, spattie-lief?” „Ik weet niet of je me kunt hooren Irma,” zei Spat, iets harder dan op fluistertoon, „maar ik ben zoo bij jou en je trawanten.” „Ik wacht je, lieveling, maar pas op voor onze snelle loodvergiftiging, die je via onze revolvers kunt oploopen. So long.”

In de tusschentijd hadden Thor en Jason loopen zoeken naar de verbindingsdraad en de microfoon van de tegenpartij die hen had verraden. Binnen enkele minuten waren beide gevonden.

Het spoor op speurders-van-klasse-manier volgend bereikten ze ongemerkt een verlaten hoeve.

Ter verduidelijking van Irma's positie dient het volgende gezegd. Als dochter van een berucht leider van Chicago's onderwereld was ze door handlangers van een vorst uit Afghanistan, die haar in een der walgelijkste holen had zien dansen, ontvoerd.

Hoe de onderwereld zich ook inspande, geen spoor werd gevonden, totdat plotseling drie jaar later Irma als een schatrijke weduwe-maitresse terug was gekomen.

Ze had als maitresse van Jod-el-Hodjoe op zijn kasteel aan de Nangski in Achter-Indië als een vorstin geleefd, elke serieuze mededingster naar haar meesters gunst consequent afmakend, waardoor ze aan het hof in de wandelgangen genoemd werd „de ellendige”, daar ze ellendig jaloersch kon zijn. Teruggekomen, hoorde ze hoe Gallymore het terrein der misdaad aan

DELFTSCHE SCHOUW

Pannevis je krijgt een kameraad.
Van 6—1 des Zaterdag laat
loopt de vent met een bol
op in de Kalverstraat.
Bestuur dat moet maar weggestuurd,
Wij hebben al een huis gehuurd.
Door de 7 ronde gaten in de 7 roode banden,
't is te erg, steken nu allerhande
nare hout- en knorrenhoofden
die de Phoenix van z'n glans beroofden.
Op 't initiatief van enkele goede leden
is dan ook vanaf heden
de gezelligheid verplaatst.
Wie kaatst
't is precies zooals wij dachten,
moet de bal verwachten.
Na een paar uur heel genoeglijk praten,
kunnen we 't geld nu in de klompla laten.
L. C. U. het leve
in 't herleven.

De Phoenix in het nauw gedreven,
gaat nu haar beste bloed opgeven.
Er waren vele studjes
al op het Doelenbal.
Ook heel wat presque nutjes,
na afloop deed men mal.

Wie was dan de moordenaar ?

D.S.
T.G.

het bederven was en stelde haar fabelachtig vermogen ter beschikking van de misdaad. Meteen had ze een aantal psychologisch-Indische trucs opgedaan in de hogeschool van misdaad te Jod-el-Hankou, waar ze gewoond had, waardoor ze een frissche wind liet waaien door de gelederen en verouderde en bekende trucjes der misdadigers-gemeenschap in de nieuwe wereld.

Haar schoonheid was door de rust, die ze die drie jaar gehad had nog toegenomen en haar stem had aan verleidelijkheid gewonnen. Haar gemoed was evenwel nog zwarter dan ooit te voren.

Tien minuten lang slopen Gallymore en zijn kornuiten om het huis heen zonder een teken van leven te kunnen ontdekken.

Langzaam werden de omtrekkende cirkels kleiner en naderden ze de hoeve. Plots hoorde Gallymore een zucht, maar een zoo zware zucht, dat Spat als aan den grond genageld bleef staan.

Zoo had hij menschen in de wereldoorlog voor het laatst hooren zuchten. De kreet van de bosch-egel weerklonk zachtjes en Jason voegde zich bij hem. Thor was verdwenen. Het gezicht van de Japanner stond strak. Zijn broer was zijn alles. Kwam men aan zijn broer, dan kwam men aan hem. Hoe beiden het terrein ook onderzochten, geen spoor van Thor. „Steady, Jason”, zei Spat, die de Japanner kende, „en door de voordeur”.

Deze bleek niet op slot te zijn. Voorop ging Spat. Nauwelijks had hij een paar stappen gedaan of het hius werd hel verlicht. Spat draaide zich om en . . . in de plaats van Jason stond daar de beeldschoone Irma, een revolver in de hand.

Het was even een strijd tusschen de oogen, maar de amandelvormige van Irma wonnen het pleit.

„Would you mind to enter”, zei ze, en Gallymore gehoorzaamde. Dit was zijn eerste nederlaag, ooit tegen een vrouw geleden.

Ze gingen aan de haard zitten in de eetkamer. Spat keek haar aan. Ze was mooier dan ooit, maar hij liet zich niet vermurwen.

„Waar zijn mijn vrienden?” zei hij dof. „Die twee kleine stomme Japaneesjes?” vroeg ze glimlachend.

„Irma, we kennen elkaar langer dan vandaag”, zoo ging hij voort, „nooit heb ik een beleedigend woord tegen je gezegd over wie dan ook in je omgeving. Ik respecteer je vrienden niet, maar weet me te beheerschen. Irma, ik verwacht dit ook van jou ten aanzien van mij en mijn kameraden.”

Ze sloeg de oogen neer, hij had haar een lesje gegeven. Van niemand kon ze dit verdragen, behalve van hem, voor wien ze zoo'n ontzag had. Thor en Jason hadden al eens meesmuilend tegen elkaar gezegd: „Ze houdt van de meester.” Daarna sloeg ze haar oogen weer op, keek op haar polshorloge en zei:

N.V.

Nederlandsche Kabelfabriek - Delft

Grondkabels
voor hoog- en laagspanning
Telefoonkabels
Signaalkabels
Koperdraad
voor spanleidingen

De Heer A. Heijnsius, die zich, naar hardnekkige geruchten willen, bereid zou hebben verklaard, zich in het Bestuur van „Leeghwater” te laten plaatsen, verzoekt ons er de aandacht op te willen vestigen, dat zijn naam nog steeds in den Almanak onder de leden van het D.S.C. voorkomt. Hij wijst er dan ook met den meesten nadruk op, dat betiteling van zijn persoon met woorden, namen, uitdrukkingen of praedicaten, voor niet-Corpsleden gereserveerd, onjuist is en dat eventueele daders door hem streng zullen worden vervolgd wegens laster en belediging.

„Juist, al drie minuten, nu Gallymore ben jij van mij en van mij alleen.”

„Zoo”, zei Spat dof, maar beleefd, „en hoe komt U tot die conclusie?” „Nu”, ze zij bescheiden, „een naald in die fauteuil vastgemaakt, heeft zich al meer dan twee minuten in je vleesch gedrongen. Op die naald was een Oostersch vocht gestreken.” Spat sprong op. Ja, daar was die naald. „De gevolgen?” vroeg hij doffer dan ooit te voren.

„Oh,” zei zij luchthartig, „dat goedje beneemt je de slimheid van je hersenen, maar laat je anders heelemaal intact, behalve dat het bij je een gevoel van pianospelen doet ontstaan. Een zeer gewoon achter-Indisch middeltje.”

Spat was aschgrauw geworden. „Irma,” zei hij, „nog heb ik mijn verstand, nog kan ik je neerschieten als een angorakat, waar zijn mijn kameraden?”

„Oh,” zei Irma lachend, „ga maar mee.” Ze leidde hem door de prachtige zalen van de hoeve, die door haar als tijdelijk hoofdkwartier was ingericht, naar een vertrek waar Jason en Thor stevig vastgebonden op den grond lagen.

Beiden keken hun oogen uit. Daar kwam Spat met Irma. Maar dat was niet de oude Spat. Zijn geel groene oogen hadden nu een helder blauwe kleur gekregen en hij liep gearmd met Irma. Ze bleef voor de twee Japanezen staan en vertelde wat er gebeurd was. Jason en Thor stietten ruwe Japansche krachtvloeken uit maar konden niets doen. Onderwijl aaide Irma Spat door de haren en hij zoende haar zoo nu en dan de hand. Ze vertelde de beide Japanners dat de heele toelag van die cijfers enz. gewone scherts was geweest, om Spat er in te laten vliegen. De man die gestorven was, was niet de oom van Ellen maar een ander. Ellen's oom was haar tegenwoordige amant. Toen gingen hun de oogen open.

Voor de wereld en vooral voor de onderwereld was Spat er niet meer. Wel leefde zijn lichaam, maar zijn super verstand bleef weg. Bewaakt door zijn trouwe vrienden en getrouwd met Ellen, leefde hij kalm op zijn groot kasteel, verlaten van de wereld. Soms maakte hij met zijn jonge vrouw groote reizen met de onderzeeboot. Zoo trachtten Thor en Jason en de anderen, oude herinneringen bij hem wakker te roepen, maar vergeefs.

Op een dag kreeg hij een prachtige piano cadeau van een geefster die onbekend wilde blijven. Ellen stond verstomd van de tot nu toe niet gekende vaardigheid waarmee hij het klavier bespeelde. Ook kon zij zich één ding niet verklaren, n.l. het volgende: dagen lang speelde hij piano en liefst stukken uit de opera „Irma”. Dan stonden zijn oogen droefgeestig en zoekend. De geelgroene glans kwam nooit terug.

Einde.

G.

J. STOLK
v. h. Firma L. H. van Dop
Hippolytusbuurt 10
Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
Groenten, Binnen-
en Buitenlandsche
Vruchten

Fruitmanden

1ste Rotterdamsche
Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

Ongevallen-,
Automobiel- en
Motorrijwiel-
Verzekering.

GEVESTIGD TE ROTTERDAM

Boompjes 8c - Tel. 01237, 01238, 01239

SOLICMANS
BUIENWATERSLAOT 23
DELFT

TELEFOON N° 144
HANDEL
IN
BRANDSTOFFEN

OVERAL VERKRIJGBAAR

**LIKEUR ELIXIR
D'ANVERS**

FX de Beukelaer. ANVERS.

GENERAAL AGENT:
J. A. VERBUNT - TILBURG**VROOM & DREESMANN - DELFT**Divanbedden
Divankleeden
Opklapbare ledikanten
SarongsHeeren overhemden
Bretelles
Zelfbinders
Sokken**UITGEBREIDE SORTERING**

Lage prijzen Alleen à contant Geen maandrekening

**BOKSEN?
TOEPOEL.**

DEN HAAG.

165/67 JOH. CAMPHUYSSTRAAT.

**STETSON
HOEDEN****NIEUWE
COLLECTIE***W. Croon*TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

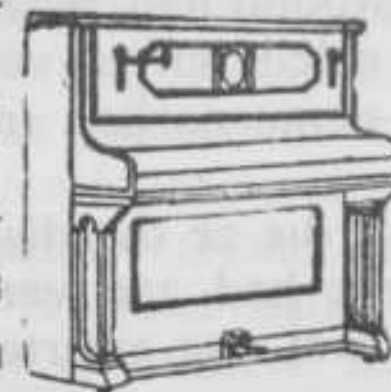
Au Printemps
Oude Delft
Peperstraat

Speciaal huis
VOOR
MANTELS
JAPONNEN
HOEDEN
in bijpassende tinten

Piano's, Vleugels, Autopiano'sin huur en door huur in eigendom te bekomen
1ste klas merken, lage prijzen en condities
Stemmen - Repareeren - Transporteeren**N. V. HEES & CO. - DELFT**

VOORSTRAAT 38-40

PEPERSTRAAT 8-10

PRETTIGE VERLOFTIJD!Uw verlof in Holland zal dubbel aangenaam
zijn, doordat Gij ook**HIER Mac. Gillavry****SIGARETTEN** kunt rooken.Mac Gillavry sigaretten overal in Nederland
ver verkrijgbaar.

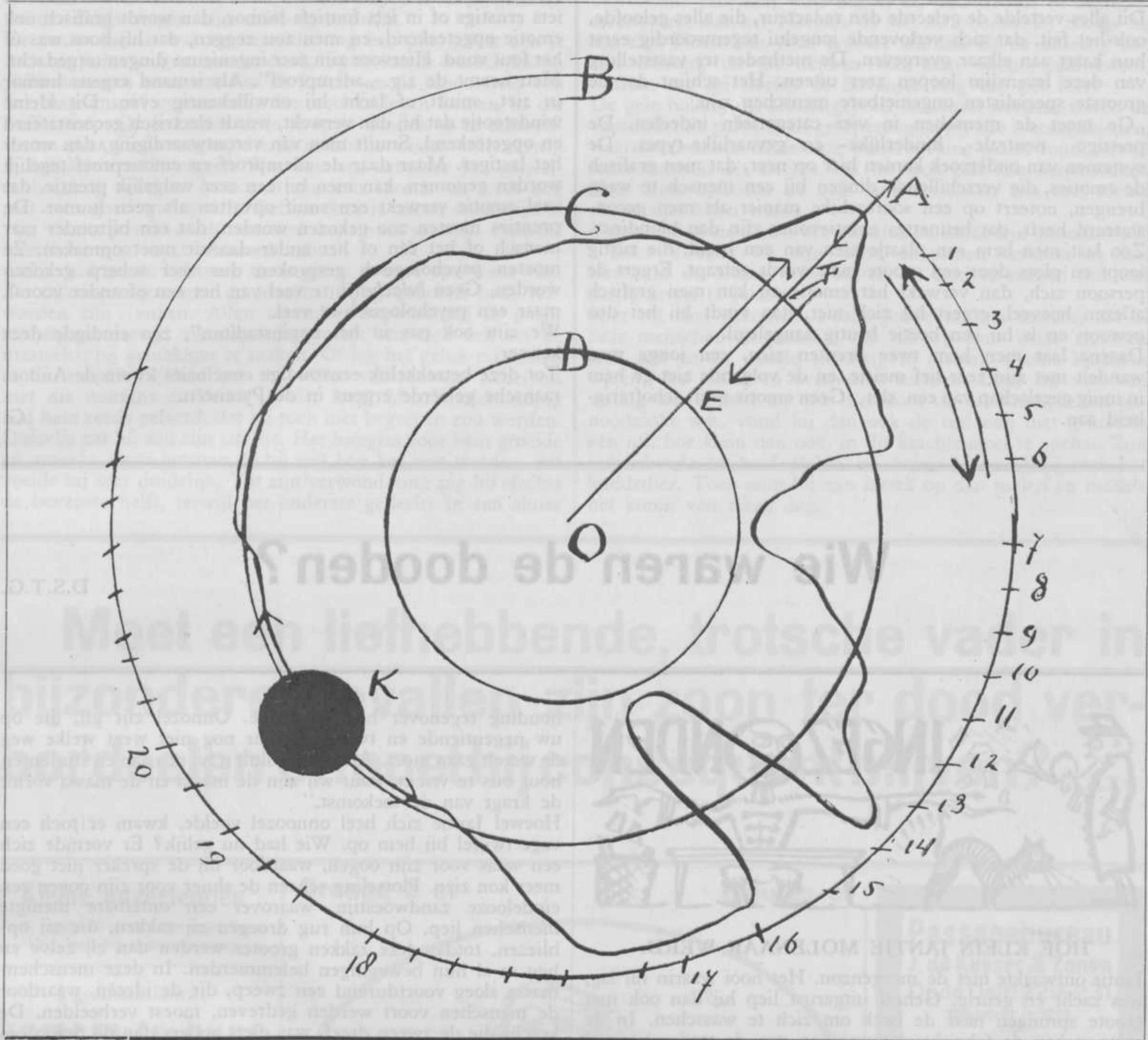
20 stuks voor 30 cent.

Verkoopkantoor der Mac Gillavry-Sigaretten
Pontanusstraat 46, N i j m e g e n.

Hofleverancier

N.V. Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij**„Ozon”, Voorburg**Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20Wasscherij van alle
soorten Goederen.SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij Volledig tarief op aanvraag
ver verkrijgbaar.**A. van der Brugge**
HEERENKAPPER
BREESTRAT 30, DELFTMODERNST
INGERICHTE ZAAK
HIER TER STEDE**Firma A. BERDING**
PEPERSTRAAT 5 TELEFOON 623Dames-ondergoederen
Kousen - Handschoenen
ZakdoekjesNieuwe Collectie: **HAPPY-COATS**

HOE 'S MENSCHEN NATUUR IN BEELD TE BRENGEN?

Verklaring van de schets.

Cirkel B is de meetkundige plaats van uiterste eigenschappen. Cirkel C geeft aan de theoretisch normale menselijke natuur. Cirkel D is de meetkundige plaats van minima der eigenschappen.

K is de evenwichtshouder, de factor van de plotselinge verandering.

A is de uiterste vorm van eerlijkheid.

G geeft aan 50 % eerlijkheid.

E geeft aan 0 % eerlijkheid.

Langs OA, in de richting van A, beginnende bij E, neemt de eerlijkheid geleidelijk toe.

De nummers geven aan de excessen van de naturen of eigenschappen:

1 harde werkersnatuur.	11 hinderlijkheid.
2 sportiviteit.	12 sexueel atleten.
3 idealisme.	13 kunstzinnig.
4 neutraliteit ten allen tijde.	14 optimisme.
5 zenuwleider als uiterste van angst b.v.	15 onverschilligheid.
6 hebzucht.	16 ernst.
7 schofterigheid.	17 materialisme.
8 losbollerigheid als uiterste vorm v. b.v. vrolijkheid.	18 wreedheid.
9 pessimisme.	19 verwaandheid.
10 excentriciteit.	20 het helder zijn van een persoon's gedachten, ingenieur etc.

Wat is het leven?

Deze laatste vraag deed één der redacteurs van „de Spiegel” aan Sir John Starr, de wereldvermaarde jonge en veelbelovende geleerde uit Andorra en zijn antwoord luidde: „Het plaats nemen in een stelsel van menselijke gevoelens en eigenschappen dat in evenwicht verkeert.” Onderstaande schets gaf de jonge Sir John ons ter verduidelijking.

„Een volkomen theoretisch persoon (volgens Mendels wetten) heeft alle eigenschappen in zich vereenigd. De natuur zorgt er voor, dat er afwijking plaats vindt. Nemen we nu één menselijke natuureigenschap, b.v. zijn eerlijkheid. Deze kan zeer groot zijn of in het geheel niet bestaan. Langs de lijn OA is deze natuur te vinden. De theoretisch normale mensch heeft geen uiterste van een eigenschap en ook geen nulwaarde in zich, en schommelt dus precies middenin (cirkel C). Nu bestaat er tusschen alle eigenschappen die een mensch kan bezitten ook een evenwicht onderling. Men heeft dus evenwicht in cirkelvorm en liniar. Zoo ontstaat de slingerlijn. Alle uitstulpingen worden weer in evenwicht gehouden door een „evenwichtshouder” die zich bevindt op de „cirkel C”. Raakt iemand nu plotseling uit zijn evenwicht, door b.v. de dood van zijn naaste bloedverwanten of door verlies van idealen, dan schiet de evenwichtshouder plotseling langs de karakterlijn uit en kan daardoor bestaande uitstulpingen of dalen respectievelijk indrukken of opheffen en andere maken. Zoo komt in deze zeer onvolledige karakterlijn tot uiting, dat de persoon zeer eerlijk is, iets meer sportief dan de theoretische mensch, heel weinig last heeft van hebzucht en schofterigheid, zich meer dan de theoretische mensch neutraal houdt en idealen

Kent gij de beroemde Chiappe. Wie zijn zij allen?

D.S.T.G.

heeft, heel weinig last heeft van zenuwen e. d., zeer optimistisch is en nogal kunstzinnig aangelegd. Door invloeden van buiten (plotseling arm worden), kan het evenwicht dus op elke plaats verschoven worden, ten allen tijde."

Dit alles vertelde de geleerde den redacteur, die alles geloofde, ook het feit, dat zich verlovende jongelui tegenwoordig eerst hun kaart aan elkaar overgeven. De methodes ter vaststelling van deze levenslijn loopen zeer uiteen. Het schijnt dat de grootste specialisten ongenietbare mensen zijn.

„Ge moet de mensen in vier categorieën indeelen. De prettige-, neutrale-, hinderlijke- en gevaarlijke-types. De systemen van onderzoek komen hier op neer, dat men grafisch de emoties, die verschillende dingen bij een mensch te weeg brengen, noteert op een soortgelijke manier als men geconstateerd heeft, dat brunettes emotievoller zijn dan blondines. Zoo laat men hem een plaatje zien van een hond, die rustig loopt en plots door een groote man wordt getrapt. Ergert de persoon zich, dan verwekt het emotie en kan men grafisch aflezen hoeveel, ergert hij zich niet, dan vindt hij het dus gewoon en is hij een beetje brutig aangelegd.

Daarna laat men hem twee prenten zien, een jonge man wandelt met zijn zeer lief meisje, en de volgende ziet ge hem in innig gezelschap van een slet. Geen emotie geeft schofterigheid aan.

Op eerlijkheid: Een man laat een cent vallen. Een ander raapt het stiekum op en lacht gemeen, terwijl hij wegrent. Geen emotie geeft aan oneerlijkheid.

Het moeilijke is, als men humor moet noteeren. Ziet iemand in iets ernstigs of in iets foutiefs humor, dan wordt grafisch ook emotie opgeteekend, en men zou zeggen, dat hij boos was of het fout vond. Hiervoor zijn zeer ingenieuze dingen uitgedacht. Men neemt de z.g. „ademproef". Als iemand ergens humor in ziet, snuift of lacht hij onwillekeurig even. Dit kleine windstootje dat hij dan verwekt, wordt electricisch geconstateerd en opgeteekend. Snuift men van verontwaardiging, dan wordt het lastiger. Maar daar de ademproef en emotieproef tegelijk worden genomen, kan men bij een zeer walgelijk prentje, dat veel emotie verwekt een snuif opvatten als geen humor. De prentjes moeten zoo gekozen worden, dat een bijzonder raar mensch of het één of het ander daaruit moet opmaken. Ze moeten psychologisch gesproken dus zeer scherp gekozen worden. Geen *belachelijk* te veel van het een of ander vooral, maar een psychologisch-te veel.

We zijn ook pas in het beginstadium", zoo eindigde deze kenner.

Tot deze betrekkelijk eenvoudige conclusies kwam de Andorraansche geleerde ergens in de Pyreneën.

G.

Wie waren de dooden?

D.S.T.G.

HOE KLEIN JANTJE MOLENAAR WERD.

Jantje ontwaakte met de morgenzon. Het hooi waarin hij lag, was zacht en geurig. Geheel uitgerust liep hij dan ook met groote sprongen naar de beek om zich te wasschen. In de verte staken de fabrieksschoorsteenen van de stad scherp af tegen de blauwe lucht en pufden hun zware donkere rookwolken uit. Hier heen begaf hij zich om zijn veters en kousebanden te verkoopen. Al spoedig evenwel bemerkte hij, dat het leven in de stad veel gekompliceerder was als in de boschrijke, streek waar hij vandaan kwam. De opvoeding der massa had hier een aanvang genomen, ten minste zoo noemde men het. Eens op een dag in schafttijd zag Jantje hoe een groep arbeiders zich op een pleintje bij de fabriek verzameld had. Een jonge man, met verwarde blonde haren, stond op de stoep en zwaaide met zijn armen onder het spreken.

Kameraden, waakt op. De oogen der wereld zijn open gegaan en hebben u vertrouwen geschonken. De juichkreet van het proletariaat heeft weerklonken als teeken, dat de verlossing der wereld van kapitalisten en uitzuigers nabij is. De winst die nu in hun handen komt, zal onder u allen verdeeld worden. Rijkt uw Russische broeders de hand.

De menigte mompelde goedkeurend. Het manneke op de stoep wond zich steeds meer op en het zweet liep tappelings langs zijn voorhoofd.

Jantje zat beduusd te kijken. De woorden vlogen op hem af als groote, holle kogels, die op zijn hoofd uiteen spatten. Ongeloovig verliet hij de bijeenkomst en liep zich half en half kameraad voelend door de straten. Bij „Ons Huis" gekomen wenkte men hem om naar binnen te gaan. Er zou een lezing van de S. D. S. C. gehouden worden. Zittend tusschen zeer vele jongelieden met nog korte haren en anderen met puistige gezichten, hoorde Jantje:

„Tegniese studenten. Ontwaakt, gij die slaapt en bepaal uw

houding tegenover het socialisme. Onnozel zijt gij, die op uw negentiende en twintigste jaar nog niet weet welke weg de werelt gaan moet. Arbeiders, sluit u bij ons aan en studenten hout ons te vrient, want wij zijn de massa en de massa vormt de kracht van de toekomst."

Hoewel Jantje zich heel onnozel voelde, kwam er toch een vage twijfel bij hem op. Wie had nu gelijk? Er vormde zich een waas voor zijn oogen, waardoor hij de spreker niet goed meer kon zien. Plotseling scheen de sluier voor zijn oogen een eindelooze zandwoestijn, waarover een ontelbare menigte mensen liep. Op hun rug droegen zij zakken, die zij opbliezen, totdat deze zakken grooter werden dan zij zelve en hen in al hun bewegingen belemmerden. In deze menschenmassa sloeg voortdurend een zweep, die de ideeën, waardoor de menschen voort werden gedreven, moest verbeelden. De kracht die de zweep dreef, was niets anders dan de drang om gelukkig te zijn. Het resultaat evenwel was aller bedroevendst, want onder de slagen der zweep vlogen ze kriskras door elkaar heen en botsten voortdurend.

Nog droomend stond hij weer op straat en besloot een goed glas bier in de „Gouden Big" te gaan drinken.

De radio zong een zoet wijsje, dat hem deed denken aan het meisje op het land en haar woedende vader, die zoo goed de pook hanteeren kon. Grappig, precies zijn vriendje Erik. Een klein kind was het lokaal binnengeloopen en begon aan de radio te draaien.

„Milano, Italianen! Gij allen zijt de bouwers van het nieuwe Romeinsche rijk, dat de wereld zal veroveren en vrede en welvaart onder de menschen brengt. Wanneer gij uw plicht doet zal ik, Mussolini, u geven brood en spelen."

Als het brood maar niet op raakt, merkte een student, die aan de bar zat, op tegen een vriend, die zijn glas ranja met een rietje zat leeg te zuigen.

„Ja", antwoordde de man met het glas ranja, „dat oorlogszuchtige streven van Mussolini in onze internationale tijd, is volkomen onverantwoordelijk. Hij schijnt aan niets anders dan aan Italië te denken en wil dit versterken ten koste van alles. Een moeilijke tijd waarin wij leven. Je moet toch eens op onze V.C.S.B. koffietafel komen. Daar zul je de moeilijkheden van onzen tijd beter leeren begrijpen en ook de richting vinden waarin God ons wijst. Las je Wij en de Wereld van Kasjmir in de Spiegel? Een moedig man, die dit durfde schrijven in een tijd van godsdienstige afvalligheid en sociale onverantwoordelijkheid. Wij moeten ons sociaal bewust worden en als toekomstige

Waar bleven de 16 (zegge 16) brooden?

D.S.T.G.

leiders der maatschappij nu reeds het voorbeeld geven. Om de arbeiders van de drank af te houden ben ik bijvoorbeeld geheelonthouder geworden. Je moet heusch eens bij ons komen. Het is niet voor de eerste maal, dat zoo'n spotter als jij, genezen wordt. Gods wegen zijn ondoordringelijk."

De ander lachte wat en bestelde nog een pils. „Wat ben je toch een naïve jongen, zonder eenig begrip van de werkelijkheid. Jullie moesten eens wat van de kracht en de schoonheid van het lustrumspel overnemen, dan zou er leven komen in die duffe troep. Op je kamer zit je op te winden en te theoretiseeren over Gods wegen, die jij notabene wijzen wilt, terwijl je het leven zelf vergeet. Wat kan een arbeider jou geheelonthouding schelen. Je noemt mij een spotter en weet nog niet eens goed wat spot is. Serieus kun je alleen maar zijn in vijf trant, terwijl je de serieuze kant van spot en cynisme misschien nog nooit vermoed hebt."

Jantje had zitten luisteren en begreep er niet veel meer van. De talloze meeningen en ideeën die hij gehoord had, verwarden zijn enken. Allen meenden de waarheid in pacht te hebben, terwijl zij elkaar bestreden om zich zelf en de maatschappij gelukkiger te maken. Of lag het geluk misschien in die strijd? Hij had hen toe willen schreeuwen: Schei uit met die nonsens en drink je bier leeg. Maar ondervinding had hem reeds geleerd, dat hij toch niet begrepen zou worden. Duizelig zat hij aan zijn tafeltje. Het bierglas voor hem groeide en groeide, maar grooter als hij zelf kon het niet worden, dat voelde hij zeer duidelijk. Tot zijn verwondering zag hij slechts de bovenste helft, terwijl het onderste gedeelte in een sluier

voor hem verborgen bleef. In het glas bewogen zich talloze gele bollen, die tegen elkaar aan botsten, samensmolten en zich weer scheidten, in een eindeloos spel. Toen hij weer tot bewustzijn gekomen was, begon hij zijn droom te ontleden en begreep, dat het bierglas de wereld voorstelde, zooals hij die zag. Nooit kon deze grooter worden als de omvang van zijn denken, en dit denken was hem slechts halfbewust, daarom zag hij slechts de bovenste laag van het bier.

De gele bollen, die steeds grooter in aantal werden, waren de verschillende partijen en groeperingen op alle levensgebieden, waartusschen een eindeloze wisselwerking plaats vond, terwijl ieder mensch dit slechts van uit zich zelf kan beoordeelen. Ten slotte splitsten de gele bollen zich in zoo veel kleine als er menschen waren.

Verstrooid stond Jantje op, betaalde en zocht zijn vriendinnetje. Deze klaagde hij zijn nood en samen besloten zij hun intrek in de molen even buiten de stad te nemen om een rustig leven te leiden.

Hier tot rust gekomen, kwam Jantje tot het inzicht, dat al deze menschen en partijen, die elk op hun wijze trachten zich zelf en de wereld gelukkig te maken, slechts krachten waren, die elkaar in evenwicht hielden. Daar hij nog van weinig iets af wist en ook niet door de omstandigheden genoodzaakt was, vond hij dan ook de tijd nog niet gekomen een rol, hoe klein dan ook, in dit krachtenspel te spelen. Zijn individuele vrijheid stelde hij boven de vrijheid van het kuddedier. Toen nam hij zijn intrek op den molen en maalde het koren van elken dag.

Moet een liefhebbende, trotsche vader in bijzondere gevallen zijn zoon ter dood veroordeelen of moet hij consequent blijven? D.S.T.G.

Kleine advertentiën

1—6 regels 75 cent, elke regel meer
— 12½ cent bij vooruitbetaling —

2 gemeubileerde kamers te huur

met pension. Gebruik van vaste waschtafels.

Adres: Julianalaan 88.

NAAMLooZE VENNOOTSCHAP
W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

|| STAAT STEEDS ||
|| VOOR U GEREED ||

Orange 2 ct

Bleu 2½ ct

Rouge 3 ct

Vert 3½ ct

Passagebureau
J. de Kuyser & Zonen
Oude Delft 229-231
Opgericht in 1822

Agenten van de
Rotterdamsche Lloyd
en de Maatschappij
„Nederland"

Bespreekt Uwe
Indische Passage bij ons

SPOORBILJETTEN naar
ALLE LANDEN

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

N.V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM

OPGERICHT 1671

ROTTERDAM

2½ eeuw ervaring
garandeert U prima
bier.

Bevordert de
Nederlandsche Industrie
Draagt daarom

Archshoe

NED.OCTROOI 4466

Welfschoen

Beide zijn producten van
Nederlandsche vinding
en Ned. fabrikaat

Alléén: CHOORSTRAAT 26
Telefoon 1247

W. H. Heijne de Bak

GEVESTIG 1864

PATISSIER CUISINIER
J.J. VAN GILS
FA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30

EEN ZEER
GOEDADRES
VOOR ALLES OP
GEBIED VAN
BANKETBAKKERIJ
EN KOKERIJ
BONBONS

TEL. 18 TEL. 18

CORPSLEVERANCIER

**Delftsche
Fotohandel**

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sorteering CAMERA'S
— tegen laagste prijzen —
Ontwikkelen en afdrukken
— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

**„HERMETA”
NIEUWSTRAAT 7**

Speciaal ADRES voor
Kousen - Sokken

Damestricotages
ook (Ribana)

Dameshandschoenen
in Stof, Leder en Wasch-
leder (alle maten).

PRIMA MODELLEN

C.P. Tonino
Markt 43

Prachtige sorteering
Tafelzilver

GROOTE KEUZE
RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

B. VETH & CO.

18 79
DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGESTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

UITSLUITEND PRIMA KWALITEIT
Streng toezicht over de melk op
eigen laboratorium. Gerechtigd tot
het voeren van het Rijksbotermerk

RIEMEN, PORTEMONNAIE'S, KOFFERS
HONDENMANDEN,
-LIJNEN, -BANDEN
ENZ.

SCHOENREPARATIE

1.90 · 1.30 1 DAG KLAAR

A.P. HAVENAAR BRAB. TURFMARKT 61 - DELFT

IMPERIA

met 500 c.c. M.A.G. dub-
belpoort kopklepmotor, ge-
heel electr., snelheidsmeter,
enz. .... f 850.—

PEUGEOT

Het oude beroemde merk,
met blokmotor en circula-
tie smering vanaf f 430.—

ZÜNDAPP

De populaire, onverwoest-
bare Duitse tweetact
vanaf ..... f 450.—

VERT.:

J. RENOOPY

JAN HENDRIKSTRAAT 62
DEN HAAG - TEL. 15207

J. P. DE KONING
HIPPOLYTUSBUURT 24
Leverancier van het
Delftsch Studenten Corps
in Hoeden en
Heerenartikelen

Ontvangen:
LAGA COSTUUMS
Rokoverhemden
Rokvesten enz.

ALTIJD HET BESTE VAN HET BESTE
LEVERT U ALLEEN
W.G. v.d. HAM

Oosteinde 165 (hoek Molslaan) Telefoonnr. 885
Oude Delft 111, Tel. 157 - Frederik Hendrikstraat 9

Neemt u eens proef met onze steeds verse fijne vleesch-
waren. — Prima KAASSOORTEN, zowel Goudsche,
Leidsche, Edammer, Roomkaasjes, Gruyèrkaas.

Grootste sorteering Vleesch en Vischconserven
Scherp concurrerende prijzen.

Verkade's artikelen. — Depot Hero-conserven.
Wijnen van Kempinsky Co.

Bestellingen worden
aan huis bezorgd

Zie vooral de Etalage: **OUDE DELFT 111**

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

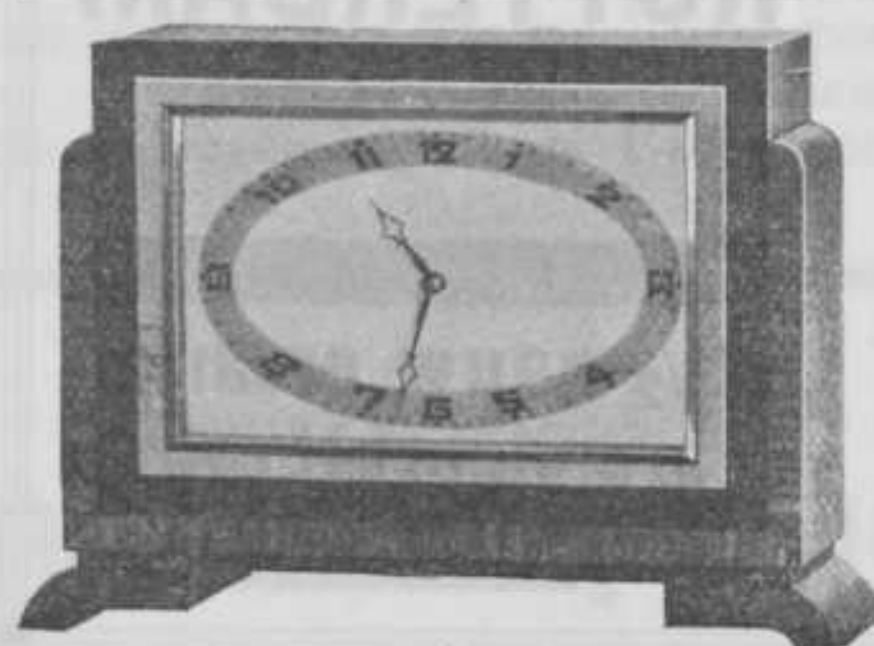
Leverancier
Societeit „Phoenix”

Heineken's
het
meest
getapte
BIER

Hoofdagent.
J. T. POST.

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

Moderne klok

16 x 22 c.M.

Eiken met notenhout
Vergulde wijzerplaat
F 11.50

Fa. K. v. d. LAAN

N. & W. v. LOENEN (Opvolgers)
MARKT 63a TELEF. 235

**ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ**

„FLORAL ART”

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830